

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbf.gov.ua, web: www.dbf.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

31 березня 2025 року

Слідчий першого відділу Управління з розслідування злочинів, вчинених у зв'язку із масовими протестами у 2013-2014 роках, Державного бюро розслідувань Бочагіна Маріанна Ігорівна, розглянувши матеріали досудового розслідування за № 42013110000001029, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру, відповідно до статей 40, 42, 276, 277, 278 Кримінального процесуального кодексу України

ПОВІДОМИВ:

Іванцову Дмитру Валерійовичу,
28 січня 1976 року народження,
уродженцю м. Севастополь,
громадянину України, останнє відоме
місце проживання: Київська область,
смт. Коцюбинське, вул. Пономарьова,
18а, кв. 12, раніше не судимому,

про те, що він підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: наданні іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції Закону України № 2341-III від 05.04.2001).

Стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, та зміст підозри

Наказом начальника Управління державної охорони України № 83-ос від 17.05.2012 Іванцов Д.В. призначений на посаду начальника 3 відділу Служби безпеки Президента України Управління державної охорони України.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» (далі – Закон), державна охорона органів державної влади України та посадових осіб – це система організаційно-правових, режимних, оперативно-розшукових, інженерно-технічних та інших заходів, які здійснюються спеціально уповноваженими державними органами з метою забезпечення нормального функціонування органів державної влади України, безпеки посадових осіб та об'єктів, визначених цим Законом.

У свою чергу, ст. 10 Закону встановлено, що державна охорона здійснюється Управлінням державної охорони України.

На військовослужбовців Управління державної охорони України поширюється законодавство України, що встановлює загальний порядок і умови проходження військової служби (ст. 16 Закону).

Статтею 17 Закону встановлено, що військовослужбовці Управління державної охорони України зобов'язані: 1) наполегливо і послідовно втілювати в життя політику держави в сфері оборони і забезпечення національної безпеки України; 2) суворо додержуватися вимог законодавства та військових статутів, кваліфіковано і сумлінно виконувати покладені на них службові обов'язки; 3) підтримувати належний рівень професійних і правових знань, спеціальної, бойової та фізичної підготовки; 4) захищати і поважати конституційні права і свободи людини і громадянина, бути зразком високої культури, скромності та витримки.

Відповідно до ч. 1 ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є конституційним обов'язком громадян України.

Статтею 11 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженого Законом України № 548-XIV від 24.03.1999, встановлені загальні обов'язки військовослужбовців, зокрема: свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок; бути хоробрим, ініціативним і дисциплінованим; знати та виконувати свої обов'язки та додержуватися вимог статутів Збройних Сил України.

Таким чином, з 17.05.2012 до 23.02.2014 Іванцов Д.В. проходив військову службу в Управлінні державної охорони України у виді військової служби за контрактом осіб офіцерського складу на посаді начальника 3 відділу Служби безпеки Президента України Управління державної охорони України, тобто був військовослужбовцем УДО України.

Під час проходження Іванцовим Д.В. військової служби в УДО України, упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади Російської Федерації та службових осіб з числа керівництва Збройних Сил Російської Федерації виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та

їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і ЗС РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та ЗС РФ вирішили досягти шляхом підготовки, розв'язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців ЗС РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та РФ, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної цілісності України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

Для ефективної реалізації плану вирішено залучити військовослужбовців ЗС РФ, співробітників інших силових відомств РФ, представників влади і правоохоронних органів України, інших громадян РФ та України. Крім того, з цією ж метою, представниками влади РФ створено та озброєно іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців, якими керували офіцери спецслужб і ЗС РФ та особи з числа громадян України, що мали здійснити пособництво у виконанні плану агресії шляхом вчинення активних дій.

Так, починаючи з 20 лютого 2014 року для реалізації вищезазначеного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії Російською Федерацією території АР Крим і м. Севастополя, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, здійснено приховане вторгнення військовим, морським та повітряним транспортом окремих озброєних підрозділів ЗС РФ.

У подальшому військовослужбовцями ЗС РФ здійснено захоплення будівель центральних органів влади АР Крим та встановлено контроль над їхньою діяльністю з метою забезпечення прийняття вигідних та необхідних для РФ рішень. Крім того здійснено блокування автошляхів, захоплення аеропортів та транспортних підприємств, військових частин ЗС України, пошкодження та знищення військового майна, що має важливе оборонне значення для України.

Відповідно до абз. 3 ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року.

Постановою Ради Федерації Федеральних Зборів РФ «Про використання Збройних Сил Російської Федерації на території України» від 01.03.2014 № 48-

СФ за результатами звернення Президента РФ, виходячи з інтересів безпеки життя громадян РФ, особового складу військового контингенту ЗС РФ, що дислокується на території України (АР Крим), надано згоду Президенту РФ на використання ЗС РФ на території України.

За таких обставин, 23.02.2014 тодішній Президент України Янукович В.Ф. разом із військовослужбовцями УДО України, які здійснювали його державну охорону, у тому числі Іванцовим Д.В., повітряним шляхом прибули до Автономної Республіки Крим, де за сприяння представників Збройних Сил Російської Федерації розмістилися на території невстановленої слідством військової частини Чорноморського флоту Російської Федерації у Гагарінському районі міста Севастополя (поблизу бухти Козачої). Далі, у вечірній час 23.02.2014, перебуваючи на території зазначеної військової частини, дізнавшись про те, що до Автономної Республіки Крим прибув призначений Верховною Радою України 22.02.2014 виконувач обов'язків Міністра внутрішніх справ України Аваков А.Б., побоюючись затримання, Янукович В.Ф. вирішив залишити територію України з метою уникнення кримінальної відповідальності за злочини стосовно учасників акцій протесту.

В цей же час, усвідомлюючи вказані обставини та факт перебування країни його громадянства – України у стані збройного конфлікту з Російською Федерацією, будучи військовослужбовцем, який приймав Військову присягу на вірність народу України, маючи конституційний обов'язок щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, розуміючи, що Російська Федерація є ворогом для українського народу, Іванцов Д.В., не пізніше 21 год 25 хв 23.02.2014, перебуваючи на території однієї з військових частин Чорноморського флоту Російської Федерації у Гагарінському районі міста Севастополя (поблизу бухти Козачої), діючи з мотивів не сприйняття діючої в Україні влади, підтримуючи злочинні наміри вищих посадових осіб Російської Федерації щодо порушення суверенітету і територіальної цілісності України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, створення сприятливих для РФ умов для анексії частини території України, а у подальшому – знищення української державності та повної окупації території України шляхом розв'язання повномасштабної війни, вирішив вчинити державну зраду, а саме перейти на бік ворога – Російської Федерації під час вказаного збройного конфлікту.

Прийнявши рішення про вибуття до Російської Федерації, Янукович В.Ф. власноручно написав заяву про відмову від державної охорони з 24.02.2014, зміст якої довів до Іванцова Д.В. та інших військовослужбовців УДО України, а тому останній усвідомлював відсутність у нього хоча б формальної підстави для продовження здійснення державної охорони Януковича В.Ф. та вибуття разом з ним до Російської Федерації.

Однак незважаючи на це, реалізуючи свій злочинний умисел, Іванцов Д.В., будучи військовослужбовцем старшого офіцерського складу, в порушення Законів України «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб», «Про військовий обов'язок і військову службу», Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженого Законом України № 548-XIV від 24.03.1999, та іншого законодавства України, яким встановлено порядок проходження військової служби, за сприяння представників силових

відомств Російської Федерації, з якими він вступив у зв'язок за невстановлених слідством обставин, перебуваючи в Гагарінському районі міста Севастополя (поблизу бухти Козачої), у ніч з 23.02.2014 на 24.02.2014 за допомогою наданого вказаними представниками Російської Федерації морського судна, за попередньою змовою групою осіб з військовослужбовцями УДО України Кобзарем К.М., Глагодським Г.В., Головинцем Ю.В., Дороганем О.А., Іванцовим Д.В., Мерлічем В.А., Павленком В.В., Рубаном О.А., Рудавіним Д.О., Томчуком А.Л., Трофимовим Д.М., Ніщиком В.О., Сушком А.В., Лапою О.С. та Деєвим С.О., спільно із колишнім Президентом України Януковичем В.Ф., вчинив перехід на бік ворога – Російської Федерації у період збройного конфлікту.

При цьому, відповідно до розпорядження від 27.07.2012 № 99-ОС по ЦСО «А» Служби безпеки України, Іванцову Д.В. було надано допуск до державної таємниці за формою допуску «2», тобто на момент вибуття до Російської Федерації він був носієм секретної інформації.

Відповідно до абзацу 4 ст. 28 Закону України «Про державну таємницю», громадянин, якому надано допуск до державної таємниці, зобов'язаний не сприяти іноземним державам, іноземним організаціям чи їх представникам, а також окремим іноземцям та особам без громадянства у провадженні діяльності, що завдає шкоди національним інтересам України.

Далі, прибувши до м. Ростов-на-Дону Російської Федерації Іванцов Д.В. продовжив здійснювати охорону колишнього Президента України Януковича В.Ф., у той же час шукаючи шляхи для відшукування більш ефективних способів надання допомоги Російській Федерації у проведенні підривної діяльності проти України, які він пов'язував із набуттям громадянства Російської Федерації та вступу на службу до її правоохоронних або воєнізованих органів.

В цей час, у березні-квітні 2014 року вищим військово-політичним керівництвом Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів Збройних Сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки терористичної діяльності розпочато збройну агресію на території Луганської та Донецької областей, спрямовану на окупацію вказаних регіонів та порушення територіальної цілісності України.

За поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, 07.04.2014 на території Донецької та Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

Через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України 13.04.2014 виконуючий обов'язки Президента України Указом від 14.04.2014 № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

При цьому, керівництво іноземної держави – РФ, маючи намір значно розширити можливості використання військової присутності РФ на території України для їх подальшого використання з метою знищення української

державності та повної окупації території України шляхом розв'язання повномасштабної війни, посилює підривну діяльність проти України та підготовку до посягання на територіальну цілісність України, які полягали у втручанні в її внутрішню та зовнішню політику; спробах зменшення економічного й оборонного потенціалу України, зниження її обороноздатності; у вжитті заходів щодо посилення економічної залежності України від РФ тощо.

У зв'язку з цим представниками іноземної організації – Федеральної служби безпеки РФ (далі – ФСБ РФ) посилено ведення розвідувально-підривної діяльності проти України, що полягає в ослабленні державної влади України та держави в цілому; створенні умов для діяльності іноземної розвідки (вербування агентури серед жителів України); збиранні інформації, що представляє інтерес для іноземної розвідки та її подальшого використання РФ задля отримання переваг над Україною в області збройних сил, військових дій, зовнішньої політики для маніпулювання суспільними настроями населення України, розпалювання сепаратистських настроїв серед населення окремих регіонів, організації інформаційної експансії з боку РФ, а також фізичної ліквідації вищого військово-політичного керівництва України з метою ослаблення держави.

Усвідомлюючи вказані обставини, які безсумнівно вказували на факт перебування України у стані збройного конфлікту із Російською Федерацією, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у тому числі щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів РФ, бажаючи надавати іноземній державі – Російській Федерації, допомогу в проведенні підривної діяльності проти України з метою завдання шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, Іванцов Д.В. у невстановлений слідством час повернувся на територію України – до тимчасово окупованого м. Севастополя.

Прибувши до тимчасово окупованого м. Севастополя, Іванцов Д.В., надаючи окупаційній владі допомогу в становленні та зміцненні цієї влади, з метою формування у населення думки щодо законності цієї влади та її історичної необхідності, почав активно займатися суспільно-громадською діяльністю, пов'язаною із функціонуванням силових відомств та спецслужб Російської Федерації, та пропагувати проросійські ідеї.

Так, у невстановлений слідством час, але не пізніше 19.10.2018 Іванцов Д.В. очолив громадську організацію – так звану «Асоціацію ветеранів подразделений антитеррора «Альфа» в Севастополі», яка є філіалом «Международной Ассоциации ветеранов подразделения антитеррора «Альфа», штаб-квартира якої знаходиться за адресою м. Москва, Мічурінський проспект, 70а.

Згідно із задекларованими цілями і завданнями вказаної Асоціації, її члени надають «допомогу учасникам «спеціальної військової операції» та населенню нових територій, які увійшли до складу Російської Федерації, допомогу суспільству справитися з наслідками СВО, підтримку ветеранів спецназу різних силових відомств, поранених та членів їх сімей».

Крім цього, Іванцов Д.В., будучи громадянином України, надаючи Російській Федерації допомогу у проведенні підривної діяльності проти України, використовуючи власні теоретичні знання та практичні навички бійця

спеціального підрозділу правоохоронних органів України, здійснював підготовку та тренування співробітників ФСБ РФ, інших спецслужб та ЗС РФ.

Так, не пізніше 07.10.2021, перебуваючи у тимчасово окупованому м. Інкерман Севастопольської міської ради, з метою надання допомоги Російській Федерації у підготовці бійців спеціальних підрозділів для подальшого їх використання у бойових діях проти України, Іванцов Д.В. керував змаганнями бійців таких підрозділів із числа співробітників ФСБ РФ, Міністерства оборони РФ, Росгвардії, інших спецслужб та Збройних Сил РФ та здійснював контроль рівня їх підготовки, які проходили під назвою «Турнир по стрельбе пам'яті подполковника ФСБ Каменева».

При цьому Іванцов Д.В., усвідомлюючи, що Російська Федерація є ворогом української держави та перебуває з нею у стані збройного конфлікту, з метою надання Російській Федерації допомоги у проведенні підривної діяльності проти України, брав пряму і безпосередню участь у вказаних «змаганнях» силових відомств Російської Федерації у якості інструктора, був ознайомлений зі складом учасників «змагань» та обізнаний щодо їх програми, мети і видів вправ, які виконувалися учасниками, зокрема, на змаганнях було відпрацьовано вправи для снайперів, вправи для кулеметників, вправи в складі груп, нічні вправи.

При цьому Іванцов Д.В. ототожнював себе із працівниками силових відомств Російської Федерації, що вказує на його співпрацю з ними, заперечення ним поширення державного суверенітету України на тимчасово окуповані території та здійснення інформаційної діяльності (надання інтерв'ю російським засобам масової інформації), спрямованої на підтримку держави-агресора.

Наслідками такої діяльності Іванцова Д.В., яка полягала у підвищенні рівня підготовки бійців спеціальних підрозділів Російської Федерації в умовах перебування України у стані збройного конфлікту із вказаною державою, а з 24.02.2022 – у стані війни, стало підвищення боєздатності спеціальних підрозділів, завдання Україні більших людських і матеріальних втрат у ході бойових дій та, відповідно, надання допомоги ворогу у досягненні його мети – повної окупації території України.

Крім цього, з метою пропагування проросійських ідей, формування у населення переконання щодо законності і необхідності окупаційної влади, надаючи Російській Федерації допомогу у зміцненні цієї влади, Іванцов Д.В. займався активною суспільно-громадською діяльністю, зокрема, не пізніше 13.09.2023 окупаційним органом – «Законодавчими зборами м. Севастополя», його було обрано представником «громадської палати м. Севастополя». Вказана «палата» створена окупаційною владою для взаємодії населення з окупаційними органами влади та, будучи її членом, Іванцов Д.В. здійснював покладені на неї функції – контроль за дотриманням прав та інтересів громадян під час розробки «законів», проведення громадської експертизи «законопроектів», надання підтримки некомерційним організаціям.

Таким чином, діючи за вказаних обставин, громадянин України Іванцов Дмитро Валерійович, керуючись політичними, ідеологічними та особистими корисливими мотивами, вчинив державну зраду, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та

недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України у формі надання іноземній державі, їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, що виразилось у:

- підготовці бійців спеціальних підрозділів Російської Федерації в умовах перебування України у стані збройного конфлікту із вказаною державою, а з 24.02.2022 – у стані війни;

- здійсненні інформаційної діяльності (надання інтерв'ю російським засобам масової інформації), спрямованої на підтримку держави-агресора;

- здійсненні активної суспільно-громадської діяльності шляхом членства у громадських організаціях держави-агресора, створених у тимчасово окупованому м. Севастополі – «Ассоциация ветеранов подразделений антитеррора «Альфа» в Севастополе» та «громадській палаті м. Севастополя» з метою пропагування проросійських ідей, формування у населення переконання щодо законності і необхідності окупаційної влади.

Таким чином, Іванцов Дмитро Валерійович підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: наданні іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 Кримінального кодексу України (в редакції Закону України № 2341-III від 05.04.2001).

Слідчий у кримінальному провадженні –
слідчий першого відділу
Управління з розслідування злочинів,
вчинених у зв'язку з із масовими
протестами у 2013-2014 роках,
Державного бюро розслідувань

Маріанна БОЧАГІНА

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні –
Прокурор першого відділу процесуального
керівництва Департаменту організації,
процесуального керівництва досудовим розслідуванням
та підтримання публічного обвинувачення
у кримінальних провадженнях про злочини,
вчинені у зв'язку із масовими
протестами у 2013-2014 роках,
Офісу Генерального прокурора

Олександр ДЕРКАЧ

« 31 » березня 2025 року

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Підозрюваному у відповідності до вимог статей 20, 42, 276, 277 Кримінального процесуального кодексу України повідомлено та роз'яснено права підозрюваного, передбачені наступними нормами чинного законодавства України.

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 цього Кодексу.

Особою, стосовно якої зібрано достатньо доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, але не повідомлено про підозру у зв'язку з її смертю, є фізична особа, стосовно якої за результатами проведеного досудового розслідування настав випадок та існують підстави, передбачені частиною першою статті 276 цього Кодексу для повідомлення про підозру, але якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, не повідомлено про підозру через її смерть.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
- 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

- 1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;
- 4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, примірник повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права і обов'язки підозрюваного вручено, права підозрюваного оголошено, роз'яснено та вони є зрозумілими.

Повідомлення про підозру отримав

«__» _____ 20__ року о «__» год «__» хв.

Письмове повідомлення про підозру і пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручив:
